

Expresii biblice explicate pe scurt – Stanley Bruce Anstey

Din „Doctrinal definitions”

Tainele

O „taină” în Sfânta Scriptură nu este ceva misterios și enigmatic, ci o taină descoperită, care era necunoscută oamenilor înainte de a fi dezvăluită (Deuteronomul 29.28).

William Kelly spune:

„Taina voii Sale”: aceasta nu înseamnă ceva ce nu poate fi înțeles, ci ceva ce putea fi cunoscut abia după ce Dumnezeu l-a comunicat ... Cuvântul „taină” înseamnă ceea ce Dumnezeu a binevoit să țină ascuns - ceva pe care El nu l-a dezvăluit anterior -, dar care poate fi cu siguranță înțeles, atunci când este dezvăluit. O „taină” în sensul comun este ceva complet diferit de o „taină”, așa cum este folosită în Cuvântul lui Dumnezeu.¹

„Tainele lui Dumnezeu” (1 Corinteni 4.1; 13.2; 14.2) sunt anumite aspecte ale adevărului, pe care Dumnezeu nu le făcuse cunoscute oamenilor înainte de venirea Domnului Isus Hristos și de trimiterea Duhului Sfânt (Romani 16.25; Efeseni 3.5; Coloseni 1.26). Ele constituie, în esență, revelația creștină a adevărului. Apostolii au fost „administratorii” acestor taine și, prin urmare, au avut sarcina de a le face cunoscute Bisericii (1 Corinteni 4.1).

William Kelly spune

„Administratorii tainelor lui Dumnezeu” sunt cei care sunt chemați și responsabili de a face cunoscute adevărurile deosebite ale creștinismului.²

Ca și cei care cred în Domnul Isus Hristos, creștinii credincioși au în general privilegiul de a fi inițiați în aceste taine ale inimii lui Dumnezeu (Ioan 15.15; Romani 16.25,26; Efeseni 1.8,9; Coloseni 2.2,3). Deoarece acest adevăr este revelat în scrierile inspirate ale apostolilor, ele sunt acum posesia comună a tuturor credincioșilor. Prin urmare, nu există o clasă specială de creștini inițiați care să aibă un „pont din interior” cu privire la aceste chestiuni; aceste adevăruri prețioase sunt pentru întreaga Biserică a lui Dumnezeu. Revelația creștină a adevărului nu a fost transmisă apostolilor, ci, prin apostoli, „sfinților”. Prin urmare, sfinții sunt apărătorii adevărului; ei trebuie să „lupte pentru credința dată sfinților *odată* pentru totdeauna” (Iuda 3), cunoscând-o, umblând în ea și vestind-o.

În Noul Testament există o serie de referiri la aceste „taine”. Cuvântul din textul grecesc (*mysterion*) apare de aproximativ 27 sau 28 de ori și i-a determinat pe învățătorii Bibliei să le clasifice. Unii vorbesc de șapte taine, alții de zece, alții de douăsprezece, paisprezece, șaptesprezece, etc. Dezacordul cu privire la câte sunt cu adevărat provine din faptul că nu se ține cont de faptul că unele pasaje biblice vorbesc despre aceeași taină, dar cu formulări puțin diferite. Cei mai mulți spun că sunt zece taine:

¹ W. Kelly, *Epistle of Paul, the Apostle, to the Ephesians with a new translation*, pag. 25.

² W. Kelly, *An Exposition of Timothy*, pag. 63.

1. Taina Împărăției lui Dumnezeu

Matei 13.11: Iar El, răspunzând, le-a spus: „Pentru că vouă vă este dat să cunoașteți *tainele Împărăției cerurilor*, dar lor nu le este dat.”

Marcu 4.11: Și le-a spus: „Vouă vă este dat să cunoașteți *taina Împărăției lui Dumnezeu*; dar pentru cei de afară, toate sunt date în parabole;”

Luca 8.10: Și El a spus: „Vouă vă este dat să cunoașteți *tainele Împărăției lui Dumnezeu*, dar celorlalți li se vorbește în parabole, pentru ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă”.

Domnul le arată ucenicilor Săi că există mai multe „taine” (la plural) în legătură cu Împărăția lui Dumnezeu. El face aluzie la o subgrupă de zece parabole, descrise în Evanghelia după Matei, care sunt un fel special de parabole. Fiecare parabolă începe cu propoziția: „Împărăția cerurilor se aseamănă ...” (Matei 13.24,31,33,44,45,47; 18.23; 20.1; 22.1; 25.1). Aceste parabole descriu forma neobișnuită, pe care o ia Împărăția astăzi, când Împăratul este respins și absent din această lume. Ele au un dublu scop: le oferă celor care L-au primit pe Domnul o înțelegere a lucrurilor care țin de Împărăția lui Dumnezeu, dar ele servesc și pentru a ascunde adevărul de cei care nu cred în El (Matei 13.10-17).

Aceste zece parabole indică următoarele: Împărăția este în epoca actuală fără un Împărat vizibil, fără un centru administrativ pământesc și fără granițe naționale, iar majoritatea supușilor Împăratului sunt credincioși doar prin mărturie exterioară. Ei nu recunosc autoritatea Împăratului și trăiesc ca și cum Acesta nu ar exista. În afară de aceasta, aceste parabole indică faptul că aceste circumstanțe ciudate și amestecul de credincioși autentici și de credincioși cu numele în Împărăție vor continua până la arătarea Domnului. Aceste „taine ale împărăției” reprezintă un adevăr care era necunoscut în vremurile Vechiului Testament, dar care este acum descoperit tuturor celor care cred. (Vezi Împărăția cerurilor).

2. Taina voii lui Dumnezeu în legătură cu Hristos și cu Biserica

Romani 16.25: Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și predicarea lui Isus Hristos, potrivit cu descoperirea *tainei ținute ascunsă timp de veacuri*, ...

Efesenii 1.9,10: ... făcându-ne cunoscut *taina voii Sale*, după buna Sa plăcere pe care Și-a propus-o în Sine Însuși, pentru administrarea împlinirii timpurilor, ca să adune din nou, împreună, toate în Hristos, cele din ceruri și cele de pe pământ;

Citește și: Efesenii 3.3,4,9; 5.25-32; 6.19; Colosenii 1.26,27; 2.2,3; 4.3.

Această taină este numită „mare” (Efesenii 5.32), pentru că este bijuteria tuturor tainelor și ceva care este aproape de inima lui Dumnezeu. Ea dezvăluie adevărul despre Hristos și Biserică (Adunare) și prezintă marele scop al lui Dumnezeu de a descoperi gloria acestei relații înaintea lumii într-o zi viitoare.

Adevărul revelat în această taină a fost „ascuns” în inima lui Dumnezeu începând de la întemeierea lumii (Efesenii 3.9). Taina, care este acum făcută cunoscută, este că Dumnezeu arată gloria lui Hristos înaintea lumii printr-un vas de mărturie special conceput: Biserica, care este trupul și mireasa Sa (Efesenii 1.22,23; 5.25-32; Apocalipsa 21.9-22.5). Această descoperire va avea loc în două sfere - în cer și pe pământ – și anume în „administrarea împlinirii timpurilor”, adică în Împărăția milenară (Efesenii 1.10; „Hristosul” se referă la unirea tainică dintre Hristos și Biserică).

William Kelly spune:

Fără îndoială că taina fusese revelată prin Duhul Sfânt sfinților apostoli și profeți. [...] Această taină constă în două părți mari. Prima este: Hristos urma să fie înălțat la cer mai presus de toate căpeteniile și autoritățile. În calitate de Cap al moștenirii pe baza lucrării de răscumpărare, întregul univers urma să-I fie dat Lui. În afară de aceasta, ca Acela care este înălțat ca și Cap peste toate lucrurile din cer și de pe pământ și cu care Adunarea este unită ca trup al Său, El, *ca și Cap peste toate, este astfel dat Adunării*. Cealaltă parte a tainei este: Hristos în sfinții de aici de jos și acum [...]. În Epistola către Efeseni, apostolul pune mai mult accentul pe primul dintre aceste două mari aspecte, iar în Epistola către Coloseni pe al doilea.³

3. Taina credinței

1 Timotei 3.9: ... păstrând *taina credinței* într-o conștiință curată.

Aceasta se referă la revelația deosebită a adevărului, dezvăluit prin venirea Duhului Sfânt. Aceasta include binecuvântările deosebite ale credinciosului în legătură cu învățătura lui Pavel și rânduiala comportamentului creștinului credincios în conformitate cu actuala „administrație” (1 Timotei 1.4). Toate acestea erau necunoscute în vremurile Vechiului Testament.

4. Taina evlaviei

1 Timotei 3.16: Și cu adevărat, mare este *taina evlaviei*: „Dumnezeu S-a arătat în carne, a fost îndreptățit în Duh, a fost văzut de îngeri, a fost predicat între națiuni, a fost crezut în lume, a fost primit sus în glorie!”

Aceasta se referă la taina unei vieți plăcute lui Dumnezeu. Pavel i-a spus lui Timotei că, dacă el dorea să știe „cum să se poarte în casa lui Dumnezeu” (1 Timotei 3.15), nu trebuia decât să privească la Domnul Isus și la drumul Său desăvârșit în această lume. Secretul unei vieți evlavioase constă, așadar, în a cunoaște umblarea și căile lui Hristos și în a-L imita. Credincioșii din Vechiul Testament nu puteau ști acest lucru, deoarece Hristos nu venise încă să ne dea modelul desăvârșit de evlavie.

William Kelly spune:

Taina (revelată acum) a cucerniciei sau a evlaviei este adevărul despre Hristos. El este sursa, puterea și modelul a ceea ce este practic acceptabil pentru Dumnezeu - Persoana Sa, așa cum Ea a fost făcută cunoscută acum.⁴

Reflectarea asupra Lui și a modului Său de viață ne va conduce la imitarea vieții Sale și, astfel, vom umbla în adevărata evlavie în lume.

5. Taina gloriei credincioșilor

1 Corinteni 15.51-57: Iată, vă spun o *taină*: nu toți vom adormi, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală de ochi, la cea din urmă trâmbiță. Pentru că trâmbița va suna și

³ W. Kelly, *Bemerkungen über den Brief an die Kolosser*, Hückeswagen (CSV) 1981, pag. 48–49.

⁴ W. Kelly, *An Exposition of Timothy*, pag. 72.

morții vor învia nesupuși putrezirii și noi vom fi schimbați. Pentru că putrezirea aceasta trebuie să se îmbrace în neputrezire și ceea ce este muritor să se îmbrace în nemurire. Dar când putrezirea aceasta se va îmbrăca în neputrezire și ceea ce este muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci va fi împlinit cuvântul scris: „Moartea a fost înghițită de victorie”. „Unde îți este boldul, moarte? Unde îți este victoria, moarte?”. Dar boldul morții este păcatul, și puterea păcatului, legea; dar mulțumiri fie lui Dumnezeu, care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Hristos.

1 Tesaloniceni 4.15-18: Pentru că vă spunem aceasta prin Cuvântul Domnului, că noi, cei vii, care rămânem până la venirea Domnului, nu o vom lua nicidecum înaintea celor care au adormit; pentru că Domnul Însuși, cu un strigăt, cu glasul arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu, va coborî din cer; și întâi vor învia cei morți în Hristos; apoi noi cei vii, care rămânem, vom fi răpiți în nori împreună cu ei, pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi întotdeauna împreună cu Domnul. Astfel încurajați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte.

Aceasta se referă la descoperirea adevărului despre „viață și neputrezire”, care a fost scos la lumină prin Evanghelie (2 Timotei 1.10). Învierea în sine nu era o taină. Credincioșii din Vechiul Testament știau că Dumnezeu va învia morții și ei se bucurau de momentul în care acest lucru se va întâmpla (Iov 14.10-14; Psalmul 16.10,11; 17.15). Era chiar o parte din credința ortodoxă a iudeilor (Ioan 11.24; Faptele apostolilor 23.8; 26.8; Evrei 6.2). Doar modul în care vor fi înviați și starea în care vor fi transformați le era necunoscută. De asemenea, ei nu știau nici când se va întâmpla acest lucru. Ei credeau pur și simplu că se va întâmpla cumva „în ziua de apoi” (Ioan 11.24).

Aceste lucruri au fost scoase la lumină prin Evanghelie și sunt o taină descoperită în Noul Testament. Noi știm acum, că „cei care au adormit prin Isus” (1 Tesaloniceni 4.14) vor fi înviați în „neputrezire” - o stare glorificată - în momentul răpirii (1 Corinteni 15.51-56; Filipeni 3.21; 1 Tesaloniceni 4.15-18). De asemenea, știm că, în același timp, sfinții în viață vor experimenta o schimbare minunată de glorie și „se vor îmbrăca în nemurire” (Romani 8.11; 1 Corinteni 15.53; 2 Corinteni 5.4). Rezultatul va fi că credincioșii vor purta „chipul Celui ceresc” - Hristos (1 Corinteni 15.49). Ei vor fi asemenea Lui din punct de vedere moral (1 Ioan 3.2) și fizic (Filipeni 3.21). Acest lucru nu era cunoscut în vremurile Vechiului Testament.

6. Taina stelelor și a sfeșnicelor

Apocalipsa 1.12,20: Și m-am întors să văd glasul care îmi vorbea; și, întorcându-mă, am văzut șapte sfeșnice de aur ... *Taina celor șapte stele* pe care le-ai văzut în mâna Mea dreaptă și cele șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sunt îngeri ai celor șapte adunări și cele șapte sfeșnice sunt șapte adunări.

Aceasta se referă la responsabilitatea pe care o au bătrânii/supraveghetorii (în adunările locale din care fac parte) de a conduce adunarea în conformitate cu voia Domnului în doctrină și practică. În interpretarea a ceea ce Ioan văzuse în prima viziune a cărții (Apocalipsa 1.12-16), Domnul explică faptul că „cele șapte sfeșnice de aur” sunt adunările locale rânduite pe pământ ca martori publici pentru El, ca purtători de lumină în comunitățile în care se află. De asemenea, El spune că cele șapte „stele” sunt „îngerii” acestor adunări și se află în „mâna dreaptă a Sa” (Apocalipsa 1.20; 2.1). În calitate de „stele”, bătrânii din aceste adunări ar trebui să ofere lumină, înțelepciune și îndrumare pentru diferitele situații cu care se vor confrunta adunările. Faptul că ei sunt numiți și „îngeri” indică faptul că acești conducători spirituali trebuiau să acționeze ca mesageri ai Domnului, având grijă ca lucrurile să se desfășoare în mod corect. Faptul că ei sunt

în „mâna Sa dreaptă” indică faptul că ei trebuie să acționeze pentru El ca reprezentanți ai Lui și, prin urmare, sunt direct responsabili în fața Lui. Nici acest lucru nu era cunoscut în vremurile Vechiului Testament, deoarece această funcție se referă doar la Biserică și la mărturia ei pe pământ, iar adevărul despre Biserică nu fusese încă revelat în acele zile.

7. Taina măslinului

Romani 11.25: Pentru că nu doresc să nu știți, fraților, *taina* aceasta, ca să nu fiți înțelepți în voi înșivă: pentru că lui Israel i s-a făcut orbire în parte, până va intra plinătatea națiunilor;

Această taină are legătură cu adevărul dispensațional. Adevărul dispensațional este învățătura biblică, care face distincția între diferitele dispensații (administrații/economii) pe care Casa lui Dumnezeu le-a avut sau le va avea de-a lungul veacurilor. (Vezi Dispensații.) Adevărul dispensațional în contextul „măslinului” se referă la întreruperea dispensației Legii, în care Dumnezeu a acționat cu Israel. Această întrerupere a avut loc deoarece iudeii L-au respins pe Hristos. În timpul acestei întreruperi, Dumnezeu Se îndreaptă către neamuri și le oferă un loc de favoare. Acest lucru este sugerat în Romani 11.17, unde apostolul Pavel explică faptul că ramurile naturale ale măslinului au fost „rupte” și ramuri ale unui „măslin sălbatic” au fost altoite în copac. Acest lucru nu înseamnă că lumea păgână este mântuită prin Evanghelie, ci că li s-a oferit șansa și harul.

În continuare, se spune că mulțimea păgânilor, care acceptă acest privilegiu în exterior (ca mărturisire), se va dovedi a fi necredincioasă și că și ei vor fi „rupti” ca ramuri, iar Dumnezeu va lua din nou ramurile naturale și le va altoi (Romani 11.18-24). Această altoire din nou va avea loc doar atunci când „va intra plinătatea națiunilor” (Romani 11.25). Aceasta se referă la numărul deplin al credincioșilor dintre păgâni, care sunt „rândușiți la viața eternă” (Faptele apostolilor 13.48), care vor crede în Evanghelie și vor fi mântuiți. De îndată ce acest lucru se va fi întâmplat, Dumnezeu Se va întoarce din nou la Israel și va salva acest popor (Romani 11.26-29). Nici această îndreptare spre păgâni nu se găsește în Vechiul Testament și, prin urmare, credincioșii din Vechiul Testament nu știau nimic despre ea (Deuteronomul 29.28).

8. Taina fărădelegii

2 Tesaloniceni 2.6,7: Și acum știți ce-l oprește ca să fie descoperit la timpul său. Pentru că *taina fărădelegii* lucrează deja, numai până când cel care o oprește acum va fi luat din cale;

Această „taină” are a face cu duhul neascultării, care se răspândește în mărturia creștină și în lume în general. Se referă la lucrarea minții omenești împotriva voii lui Dumnezeu în lucrurile divine și lumești, prin influența diavolului. Lucrarea tainică a fărădelegii era deja în curs de desfășurare pe vremea apostolilor și va continua să crească până când fărădelegea se va desfășura pe deplin în apostazia „omului păcatului” (Antihristul).

Nu este așa, că Dumnezeu nu a stabilit limite pentru lucrarea fărădelegii. Apostolul Pavel menționează că Dumnezeu are două bariere, pe care le-a așezat pe pământ pentru a frâna progresul fărădelegii. Pavel definește aceste bariere după cum urmează:

- „ce oprește” (2 Tesaloniceni 2.6)
- „cel care oprește” (2 Tesaloniceni 2.7)

Tainele

„Ce oprește” - se referă la principiul dreptului și al ordinii în guvernarea umană, pe care Dumnezeu l-a pus în mâna omului după potop, pentru ca acesta să îl exercite (Geneza 9.5,6; Eclesiastul 5.8; Romani 13.1-7).

John Nelson Darby spune::

De aceea, ceea ce îl oprește este puterea lui Dumnezeu, care este activă în autoritățile care își au autoritatea de la El. Chiar și cel mai mare abuz de putere nu îi ia acest caracter. Hristos putea să-i spună lui Pilat: „N-ai avea nici o autoritate asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dată de sus” (Ioan 19.11). Oricât de rău ar fi fost Pilat, autoritatea lui este recunoscută ca venind de la Dumnezeu.⁵

John Nelson Darby mai spune:

„Ceea ce oprește” în greacă înseamnă un lucru. Ce este acesta? Dumnezeu nu ne-a spus ce este și, fără îndoială, acest lucru se datorează faptului că ceea ce reține atunci nu este ceea ce reține acum. În acea vreme era, într-un fel, Imperiul Roman, după cum credeau părinții, care vedeau în puterea Imperiului Roman un obstacol în calea revelării omului păcatului și, de aceea, se rugau pentru prosperitatea aceluia imperiu. În prezent, obstacolul este reprezentat de existența guvernelor instituite de Dumnezeu în lume.⁶

Cea de-a doua piedică, pe care Pavel o menționează, este „cel care oprește” (2 Tesaloniceni 2.7). Aceasta se referă la o persoană divină: Duhul Sfânt, care locuiește în Biserică pe pământ și care reține răul în diferite domenii. Apostolul Pavel spune că Duhul Sfânt va opri „până când va fi luat din cale”. Așadar, există un timp în care Duhul Sfânt nu va mai locui pe pământ. Deoarece Duhul locuiește în Biserică „în vecii vecilor” (Ioan 14.16), Duhul va părăsi pământul atunci când Domnul va chema Biserica de pe pământ la răpire.

Edward Dennett spune:

Ceea ce Pavel învață în 2 Tesaloniceni 2: Ceea ce reține manifestarea acestui monstru al fărădelegii în prezent este prezența Duhului Sfânt pe pământ în Biserică.⁷

Faptul că Duhul Sfânt este „luat din cale” nu înseamnă că El încetează să mai lucreze pe pământ. El va continua să lucreze pe pământ, dar din ceruri, așa cum a făcut-o în vremurile Vechiului Testament.

Există fărădelege în lume și în Biserică. Apostazia - abandonarea unei mărturisiri făcute odată - este, de asemenea, la lucru. (Adevărații credincioși nu se leapădă de credință. Ei pot fi purtați de curentul apostaziei și pot începe să abandoneze anumite doctrine și practici, dar nu vor abandona niciodată în mod public mărturisirea credinței lor în Hristos). Lucrarea secretă a fărădelegii se intensifică pe pământ, deoarece prima barieră slăbește încet prin creșterea constantă a apostaziei în guvernarea umană. Pe măsură ce Duhul lui Dumnezeu este tot mai desconsiderat de creștini, El devine tot mai întristat și, în consecință, nu-și exercită puterea de a reține răul așa cum ar

⁵ J.N. Darby, *Betrachtung über 2. Thessalonicher (Synopsis)*, Kommentar zu 2. Thessalonicher 2. Online pe: bibelkommentare.de.

⁶ J.N. Darby, *Collected Writings*, vol. 27, pag. 302–303.

⁷ E. Dennett, *Christ as the Morning Star and the Sun of Righteousness*, pag. 46.

putea-o face dacă I s-ar da locul care I se cuvine în mărturia creștină. Dar când Biserica și Duhul Sfânt sunt „luate din cale”, răul se va revărsa într-un mod fără precedent. Această taină descoperită ne face să știm că lucrarea fărădelegii va lua sfârșit în judecățile Domnului la arătarea Sa (2 Tesaloniceni 2.8).

9. Taina Babilonului cel mare, mama curvelor

Apocalipsa 17.5: ... și pe fruntea ei avea scris un nume: „*Taină, Babilonul cel mare, mama curvelor și a urâciunilor pământului*”.

Această taină dezvăluie următoarele: După ce adevărata Biserică va fi chemată de pe pământ la răpire, biserica falsă, formată doar din credincioși cu numele (care vor rămâne în urmă), va fi condusă de sistemul romano-catolic. Acesta va avea caracterul de confuzie religioasă și blasfemie, pentru care era cunoscut Babilonul istoric; de aceea, acest sistem va primi același titlu. Biserica falsă își va folosi banii și influența în arena politică, pentru a uni națiunile din Europa de Vest într-o confederație de zece națiuni (Apocalipsa 6.1,2; 17.12,13). Aceasta este, în realitate, o renaștere a Imperiului Roman (Daniel 2.40-43; 7.7,8; Apocalipsa 17.7-11). Astfel, Biserica din Roma, în corupția sa ecleziastică, va controla supraputerile occidentale, așa cum este prezentat prin femeia care călărește pe fiară (Apocalipsa 17.1-4). Această putere dominatoare va rămâne doar „pentru o scurtă perioadă de timp” (Apocalipsa 17.10). Adică, va dura doar primii trei ani și jumătate din săptămâna a șaptesprezecea a lui Daniel (Daniel 9.27). La mijlocul săptămânii profetice, partea politică a împărăției, condusă de satan, se va ridica și va distruge sistemul religios corupt (Apocalipsa 17.16-18). Deoarece credincioșii din Vechiul Testament nu cunoșteau întregul subiect al Bisericii, ei nu știau nimic nici despre existența bisericii false și despre stricăciunea acesteia.

10. Taina lui Dumnezeu⁸

Apocalipsa 10.7: ... ci, în zilele glasului celui de-al șaptelea înger, când va suna din trâmbiță, va fi împlinită și *taina lui Dumnezeu*, după cum a făcut El cunoscut Evanghelia robilor Săi, profeții.

„Taina” din Apocalipsa 10 are a face cu faptul că taina „de nepătruns” a „căilor” lui Dumnezeu cu oamenii (Romani 11.33) este în sfârșit dezvăluită. Timp de milenii, Dumnezeu a permis ca oamenii răi să continue în răutatea lor și, aparent, să scape nepedepsiți. Îndelunga Sa răbdare și toleranță cu păcatul și cu păcătoșii din această lume este într-adevăr de neînțeles. Însă, atunci când Hristos va interveni public la arătarea Sa și va judeca lumea în dreptate (Faptele apostolilor 17.30,31), taina lui Dumnezeu va fi „încheiată”. Adică, atunci când Dumnezeu Își va aduce judecățile pe pământ, această taină va deveni o taină descoperită și va deveni evident că toate acțiunile Sale de-a lungul veacurilor au fost drepte, astfel că Dumnezeu va fi justificat în toate.

Lucrările întunecate și sinistre ale răului, care par să rămână necontrolate astăzi, au fost întotdeauna greu de înțeles pentru mintea umană. De ce, se întreabă adesea, permite Dumnezeu ca răul să continue și să crească în lume fără să-l judece? Această lipsă de înțelegere este exprimată în lamentația lui Asaf din Psalmul 73. În timp ce toate tainele anterioare ne-au fost

⁸ Această „taină” nu este aceeași taină cu „taina lui Dumnezeu” din Coloseni 2.2, care este un aspect al tainei despre Hristos și Biserică (Adunare).

Tainele

dezvăluite acum și au devenit taine deschise, trebuie să așteptăm ca această ultimă taină să fie dezvăluită - iar aceasta va avea loc atunci când Domnul Se va arăta.

William Kelly spune:

Taina de aici nu este Hristos și Biserica, ci faptul că Dumnezeu permite ca răul să continue în cursul său actual aparent fără să fie pedepsit.⁹

Dumnezeu va pune capăt tainei privind aparenta Sa inactivitate actuală în guvernarea publică a pământului.¹⁰

Hamilton Smith spune:

Taina lui Dumnezeu menționată în acest pasaj [Apocalipsa 10.5-7] se referă la faptul că, timp de multe secole, Dumnezeu nu a intervenit public în chestiunile oamenilor. Răutatea oamenilor a crescut în mod constant, fără a fi împiedicată de vreo intervenție publică a lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a lăsat pe oameni în seama lor, pentru a-și împlini poftele, pentru a-și atinge obiectivele ambițioase și pentru a continua răzvrătirea împotriva lui Dumnezeu și persecutarea poporului Său. De-a lungul secolelor, poporul lui Dumnezeu a fost torturat, alungat din casele sale și ars pe rug, iar Dumnezeu - se pare - nu a intervenit. Iar ceea ce se numește tăcerea lui Dumnezeu este o taină mare mister.¹¹

ZECE TAINE									
Taina despre Împărăția cerurilor	Taina despre Hristos și Biserică	Taina credinței	Taina evlaviei	Taina glorificării credincioșilor	Taina stelelor și a sfeșnicelor	Taina despre măslin	Taina fărădelegii	Taina despre Babilon	Taina lui Dumnezeu
Mt. 13.11 Mc. 4.11 Lc. 8.10	Rom. 16.25 Ef. 1.9,10	1 Tim. 3.9	1 Tim. 3.16	1 Cor. 15.51-57 1 Tes. 4.15-18	Apoc. 1.12,20	Rom. 11.25	2 Tes. 2.6,7	Apoc. 17.5	Apoc. 10.7
Constă din zece parabole, care descriu Împărăția lui Dumnezeu actuală, când Hristos nu este prezent în lumea actuală.	Revelează planul lui Dumnezeu referitor la arătarea gloriei lui Hristos și a Bisericii în lumea viitoare.	Descoperă învățătura specifică adevărului nou-testamental -- în mod deosebit învățătura lui Pavel.	Descoperă taina unei vieți temătoare de Dumnezeu.	Descoperă felul în care vor fi glorificați credincioșii și starea în care vor fi.	Revelează responsabilitatea pe care o au adunările locale pentru a fi purtători de lumină potriviți.	Revelează schimbarea epocilor în căile lui Dumnezeu cu omul.	Descoperă lucrarea ascunsă a fărădelegii, exprimată în omul păcatului - antihrist.	Revelează schimbarea epocilor în căile lui Dumnezeu cu omul.	Descoperă motivul pentru care Dumnezeu a permis ca răul să existe în lumea aceasta până la arătarea lui Hristos.

⁹ W. Kelly, *The Revelation Expounded*, pag. 127.

¹⁰ W. Kelly, *The Revelation Expounded*, pag. 126.

¹¹ H. Smith, *Die Zeit ist nahe! Die Offenbarung besser verstehen*, Zürich (Beröa) 1993, pag. 85.

Titlu original în engleză: „Circumcision”
din *Doctrinal Definitions. A Handbook of Doctrinal Terms and Expressions in the New
Testament*

Hamer Bay, Canada (Christian Truth Publishing) 2016